

Fòrum "Riudoms 2000"

Testimonis de la repressió dels pobles indígenes de Guatemala

El passat dijous trenta de març, a les nou del vespre, Roser Cervera, Lluís Gurrera i Quico Gurrera van presentar a Riudoms l'organització no governamental Entrepobles.

Entrepobles va néixer amb l'esperit de treballar en l'educació per a la pau i en la sensibilització per a la solidaritat, a més de ser un vehicle d'ajut humanitari per aquells pobles que han patit i pateixen l'opressió i les injustícies de les guerres.

Entrepobles treballa principalment als països centramericans que han sofert o sofreixen processos de guerres. Tanmateix, si l'objectiu és ajudar aquests pobles en la supervivència, també ho és el respecte pels seus costums i el principi que siguin ells els conductors del seu propi desenvolupament.

Concretament a Guatemala, Entrepobles porta a terme un dels seus projectes.

L'exèrcit d'aquest país centramericà, els anys 1982 i 1983, inicià una escalada en la repressió dels pobles indígenes de la Sierra de Ixcán (Departament del Quiché), amb l'argument que aquella gent donava suport a la guerrilla i no dubtà en executar les carnisseries més inhumanes.

A partir d'aquell moment, les poblacions es van veure obligades a fugir: cinc-cents mil desplaçats i més de cent mil refugiats a Mèxic i Hondures.

Hi va haver, però, una comunitat que no va fugir del seu propi país i va sobreviure en unes condicions extremes. Els seus membres vivien sense lloc fix, aixoplugats pels ar-

bres, mal alimentats, malalts, empaitats per l'exèrcit i amb la por de poder ser atacats en qualsevol moment.

L'any 1993 les assemblees de les Comunitats de Població en Resistència (CPR) van decidir reclamar el seu dret a viure legalment al seu país, amb el respecte dels seus drets constitucionals, varen decidir "salir a lo claro". Això vol dir crear assentaments fixos en llocs públics i oberts, tot creant infraestructures bàsiques i amb l'acompanyament d'observadors nacionals i internacionals. Aquesta tasca de suport i protecció de les CPR és la que bàsicament ha desenvolupat Quico Gurrera durant tres mesos en aquest país centramericà.

